

Teksti: Glödhäck
Kuvat: Isäntä

MY NAME IS HÄCK, GLÖDHÄCK

Tämä tarina saattaa olla hieman erilainen, mihin Perhokalastus-lehden lukija on tottunut. Mutta tarina on tosi.

My name is Häck, Glödhäck. Lähes näinhän kuuluisa vakoilutoimintaa työkseen tekevä perienglantilainen mies usein elokuvassa toteaa, kun on väkivalloin kohdellut roistoa, tahi rakastanut voimallisesti naispuolista kanssanäyttelijäänsä.

Kuulun kuulemma *Salmonid Houkutimos* -lajiin ja tarkempi alalajini on *Colobus Putkilos*. Syntymästäni on kulunut jo vuosia, tarkemmin laskettuna noin viisitoista vuotta. Erikoista tässä on se, että en ole aivan varma, mistä tai paremmin sanottuna, kenen penkistä olen syntynyt. Epäilyksiä on kaksi, eli isäntäni tai sitten hänen pitkäaikainen ja uskollinen ystävänsä.

Näillä kahdella ei kuitenkaan ole missään nimessä ollut mitään erityissuhteita syntymääni johtaen. He vain vaihtelivat keskenään meitä samankaltaisia pyytöjä, joten en aivan varma ole, kuka oli biologinen synnyttäjäni.

Nämä kaksi kulkivat yhdessä kalalla, ja jostain käsittämättömästä syystä käyttivät miltei yksinomaan minua, tai kaltaisiani mustasta karvasta synnytettyjä veljiä.

He jostain syystä vaalivat minua ja veljiäni. Muistan kuinka he istuivat nuotilla tarkastellen meitä, puhallellen ilmaa pahanhajuisista keuhkoistaan päällemme nähdäkseen miten nuo karvat, joita he kutsuivat siiviksi, vipattivat puhalluksestaan. Sitten he nypivät sivuillamme olleita kullanuskeja ja mustan sävyisiä sivuk-

keitamme, joita he kutsuivat silmiksi. Ne olivat kuulemma tehdyt Viidakko-kukosta. Käsittämätöntä.

Sen kuitenkin tiedän, että pienestä pitäen olen ollut kaltaisteni joukossa, sellaisessa laatikossa, jossa on ollut tunkkaisen tukalaa ja ahdasta. Jossain vaiheessa sain majailta alumiinisessa rasiassa, mutta monena vuonna olin aivan yksin ja märkänä sellaisen muovilaatikon uumenissa, aina silloin, kun en ollut sen kiroton siiman päässä.

Suuri osa ajasta olin liean päässä

Toden totta. Suurimman osan siitä ajasta, kun isäntäni minua kuljetti mukanaan Norjan matkoillaan, jouduin viettämään aikaa kyllästymiseen saakka sellaisen vahvan oloisen, perukesiimaksi kutsutun liean päähän sidottuna. Ja lisäksi minuun oli hirtetty sellainen tukeva kolmipiikkikoukku. Me tulim-

Eräs niistä monesta niljakkeesta.

me kyllä piikin kanssa hyvin toimeen, mutta aina välillä isäntä ilman mitään parempaa selitystä vaihtoi kolmipiikin uuteen, juuri kun olimme edeltäjän kanssa paremmin tutustuneet. No, eipä se ihmeemmin haitannut, koska niin samanlaisia ne piikit olivat.

Jouduin silloin usein inhottavaan tilanteeseen, jossa sellainen loheksi kutsuttu niljake kävi minua pureksimassa, ja aina joskus kolmipiikki tarttui sen niljakkeen leukaperiin kiinni. Perskule, se oli inhottavaa, kun niljake pureksi minua niin, että osa kaulaniista ulkomuodostani sai kokea kovia.

Olin mielestäni hyvännäköinen, mutta monen niljakkeen jälkeen minusta alkoi irtoilla niitä siiveksi kutsuttuja osia, saatikka että kaunis vartaloni, jota isäntäni kutsui rungoksi, alkoi murtumaan. Minussa oli myös kaunis hopeinen lanka, jota isäntä kutsui kierteeksi, mutta se komistus ei montaa niljaketta kestänyt. Myös sellainen siro koriste, jota kuulin kutsuttavan häkiläksi minulla oli, mutta sekin meni muuttaman niljakkeen jälkeen säpäleiksi.

Oikeastaan kaikista eniten minua pänni niiden sivukkeiden menettäminen. Isäntä kyllä langalla moneen kertaan laittoi uudet irronneiden tilalle, mutta jossain vaiheessa pääni oli paisunut niin isoksi, että isäntä tyytyi vain sellaisella ällöttävällä tökötilällä, jota hän kutsui pikaliimaksi, lättämään uudet sivukkeet irronneiden tilalle.

Jossain vaiheessa pääni alkoi näyttämään samalta, kuin isäntäni pää kahden viikon tissutuksen jälkeen. Kamalaa.

Joinakin öinä olin hypotermian partaalla

Öisin olin usein kolmipiikin kanssa ulkona. Isäntä säilytti ongeksi kutsumaan-

sa keppiä, jolla hän minua viskoi väkivalloin sinne veteen ja jossa olin kiinni narun välityksellä, mökin seinustalla. Muistan kuinka joinain öinä olin hypotermian partaalla lämpötilan laskettua pakkasen puolelle. Myös se ainainen valoisuus häiritsi suunnattomasti, kun se penteleen möllykkä ei missään vaiheessa mennyt maille kunnolla. Olinkin jo yhdessä välissä ottamassa Liittoon yhteyttä, mutta kolmipiikki sai pääni käännetyttyä roskeen heittämisen ja irtisanomisen uhalla.

Joinain iltoina isäntä otti minut sisälle mökkiinsä, jossa sain kuivatella piikin kanssa pöydällä. Aina aamuisin ajattelin, että josko tänään saisin pitää vapaa-päivän, mutta se oli turhaa kuvitelmaa. Päivästä toiseen se sadisti syyti minua veteen, jossa ne

iljettävät niljakkeet kävivät tökkimässä vähän väliä.

Iso hotkaisi meidät kiinni

Eräs niljake on jäänyt poistumattomasti mieleeni. Se oli sellainen iso, todella iso, joka muista poiketen vain ui minun ja kolmipiikin taakse, ja yhdellä hotkaisuulla otti meidät kiinni. Kolmipiikki oli tiukasti niljakkeessa kiinni ja minä siinä yritin sinnitellä mukana. Se oli pitkälinen ja tuskallinen koitos, ja loppujen lopuksi kolmipiikki joutui antamaan periksi niljakkeelle, vammautuen todella pahoin.

Niljake hieroi suurta päätä pohjaksi viin. Piikin voimien ehtyessä ja isännän raivoisan kiskomisen johdosta piikki parka menetti täysin muotonsa.

Kuulin sivusta myöhemmin, että tämän heimon kolmipiikkejä ei isäntä enää kuulemma perääni työntäisi, enkä tarkoita mitään sellaista... Isäntä olikin monta päivää kuin maansa myynyt, koska niljake olisi kuulemma ollut varma elvistely-luokan niljake, ja vieläpä suurimmasta päästä.

En koskaan laskenut niljakkeiden määrää, mutta jossain vaiheessa kuulin isännän elvistelevän jollekin kaverilleen

Eläkekunnossa.

minun auttaneen reilusti toistakymmentä niljaketta rantaan, jotka kuulemma olivat ”lohikokoisia”, mitä se nyt sitten tarkoittaakaan.

Sitten oli niitä pienempiä, mutta niillä ei kuulemma elvistellä.

No, sitten koitti aika, jolloin isäntä ilmoitti minun pääsevän eläkkeelle. Se taisi olla osa-aikaeläke, koska muistan eräänkin kerran, kun minut oli jo pantu sellaiseen puiseen rasiaan, jossa oli muita eläkkeellä olevia lajitoveritani, ja isäntä lähti taas kerran sinne kauas pohjoiseen. Olin jo huokaissut helpotuksesta, kun kuulin auton kaahaavan

takaisin pihaan. Ovi kävi, ja isäntä otti minut mukaan siitä puisesta askista. Kuulemma pahan päivän varalle... pöh.

Loppuelämä siinä puisessa laatikossa

No, nyt olen saanut olla rauhassa jo muutaman vuoden. Kuulemma tässäkin kunnossa olisin liian arvokas hukattavaksi, joten saanen viettää loppuelämäni siinä puisessa laatikossa.

Tosin sellaisina iltoina, kun isäntä on pitämässä sellaista joukkotapahtumaa, jota esitelmäksi kuulemma kutsutaan,

hän usein elvistelee minulla paikalla olijoille, kutsuen minua parhaaksi lohiperhokseen.

Ja joskus iltaisin, kun isännän nainen ja poika ovat menneet maate ja isäntä on salaa hiipinyt sellaiselle puiselle kaapille, josta hän on salaa kaatanut lasiin jotain ruskeaa juomaa, ja vieläpä useaan otteeseen, hän ottaa minut esiin ja puhaltelee sitä aivan hirveän hajuista voimakasta ilmaa päälleni.

Sitten hän pyörittelee minua sormissaan ja huokaisee syvään.

Sellainen on minun tarinani. Kiitos, että jaksoitte kuunnella. ■

USKO TAI ÄLÄ – TAIMEN NAPPAA PINTAPERHOON TALVELLAKIN

HANKIKORRI-VIIKOT

KUHMON KOSKILLA 5.-17.4.2016

PERHOKALASTUSTA KYMMENILLÄ KOSKILLA
 Yhteislupa* 60 €/ huhtikuu, 30 €/ 3vrk. Yksi lupa kattaa 6 suurinta koskea (Pajakkakoski, Saarikoski, Iso-Lentuanoski, Pikku-Lentuanoski, Änättikoski, Kaarneenkoski)

AFTER FLY-FISHING in PUB, ihan joka ilta!
 Palkitaan päivän kalafoto tai perhokalavisan tietävin

PERHOKALASTUSKURSSI 5.-7.4.2016 Vasta-alkajille ja kokeneille / ilmoittaudu!
 Kouluttajana kalaopas Jani Korhonen (+ tilauksesta opastettuja kalaretkiä)

VIERAILIJOIDEN TARINAT JA PERHONSIDONTAILLAT PERJANTAISIN
 8.4. ”Läsäkosken pehtoori” Matti Huitila ja 15.4. Perhokalastuskirjailija Mikko Halonen

PAIKALLISTIE TOA KAINUUN KOSKISTA JA PERHOISTA
 Vinkkejä kevään etenemisestä, ohjattua perhonsidontaa sekä tuote-esittelyjä

ILTAMAT LAUANTAISIN
 9.4. KAVALA SALAKKA kalastushuumorimusiiikkishow ja 16.4. KAKE RANDELIN tanssi-ilta

Hotelli Kainuu, Hyvinvointi Sampo, Lentuanosken leirintäalue, Kuhmon kaupunki, kalavedenosakassunnat ja Kuhmon perhokalastajat ry

VIDEO- ja VALOKUVAKILPAILU: ”Korrikalalla Kuhmossa” (ohjeet netissä)
 Lisätiedot, ohjelmat, majoitusvinkit, kevään eteneminen:
www.kalallakainuussa.fi + Facebook

KALALLA KAINUUSSA